

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

Р Ј Е Ш Е Њ Е

по Захтјеву за покретање поступка од стране Удружења/Удруге приватних апотека/лекарни, Сарајево против Завода здравственог осигурања Унско-Санског кантона

Сарајево
март, 2016. године

Број: 03-26-3-043-43-II/14
Сарајево, 15.03.2016. године

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 41. став (1) тачка а), члана 42. став (1) тачка а) а у вези са чланом 4. став (1) Закона о конкуренцији («Службени гласник БиХ», бр. 48/05, 76/07 и 80/09) и чл. 105. и 108. Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), у поступку покренутом на основу Захтјева за покретање поступка од стране Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни, Колодворска 11а, 71000 Сарајево, заступано по предсједнику Удружења др. Едину Хоџићу, које заступају адвокати Суљо Делић и Мерсиha Делић, ул. Мусе Ђазима Ђатића 14/п, 71 000 Сарајево против Завода здравственог осигурања Унско-Санског кантона, ул. В Корпуса 10, 77000 Бихаћ, ради утврђивања кршења члана 4. став (1) Закона о конкуренцији, Конкуренцијски савјет Босне и Херцеговине на 124. (стотинудвадесетчетвртој) сједници одржаној дана 15.03.2016. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Одбија се Захтјев поднесен од стране Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни, Колодворска 11а, 71000 Сарајево против Завода здравственог осигурања Унско-Санског кантона, ул. В Корпуса 10, 77000 Бихаћ ради утврђивања постојања забрањеног споразума, у смислу члана 4. став (1) Закона о конкуренцији, као неоснован.
2. Одбија се захтјев за накнадом трошкова поступка поднесен од стране Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни, Колодворска 11а, 71000 Сарајево, као неоснован.
3. Ово Рјешење је коначно и биће објављено у Службеном гласнику Босне и Херцеговине, службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренцијски савјет је дана 09.12.2014. године под бројем: 03-26-3-043-II/14 запримио Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев) поднесен од стране Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни, Колодворска 11а, 71000 Сарајево (у даљем тексту: Подносилац захтјева или Удружење) заступано по предсједнику Удружења др. Едину Хоџићу, које заступају адвокати Суљо Делић и Мерсиha Делић, ул. Мусе Ђазима Ђатића 14/п, 71 000 Сарајево против Завода здравственог осигурања Унско-Санског кантона, ул. В Корпуса 10, 77000 Бихаћ (у даљем тексту: Завод) ради кршења члана 4. став (1) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон).

Обзиром да је увидом у достављену документацију утврђено да предметни Захтјев није потпун, у складу са одредбом члана 28. став (2) Закона, Конкуренцијски савјет је дана 22.12.2014. године актом број: 03-26-3-043-1-II/14 затражио допуну Захтјева.

Подносилац захтјева се дана 23.01.2015. године поднеском број: 03-26-3-043-2-П/14 обратио Конкуренцијском савјету захтјевом за продужење рока за доставу тражене допуне. Подносилац захтјева је дана 20.04.2015.године поднеском број: 03-26-3-043-4-П/14 доставио тражену допуну.

Након комплетирања Захтјева, Конкуренцијски савјет је дана 11.06.2015. године (акт број: 03-26-3-043-5-П/14) Подносиоцу захтјева издао Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева, у смислу члана 28. став (3) Закона о конкуренцији.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни, Колодворска 11а, 71000 Сарајево и Завода здравственог осигурања Унско-Санског кантона, ул. В Корпуса 10, 77000 Бихаћ.

Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни, Колодворска 11а, 71000 Сарајево је основано и регистровано код Министарства правде број: 04-052-736/0/8 од 26.05.2008. године.

Завод здравственог осигурања Унско-Санског кантона основан је Одлуком Скупштине УСК-а, на сједници одржаној дана 05.08.1998. године. Дјелатност Завода здравственог осигурања Унско-Санског кантона уређена је Законом о здравственом осигурању, Законом о здравственој заштити, другим законским и подзаконским прописима, кантоналним прописима, Статутом и другим општим актима Завода. Завод здравственог осигурања основан је првенствено ради обављања послова и остваривања права из обавезног здравственог осигурања, као и права по основу конвенција, других међународних уговора или закона.

2. Правни оквир предметног поступка

Конкуренцијски савјет је током поступка примјенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта («Службени гласник БиХ», бр. 18/06 и 34/10), те одредбе Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), у смислу одредби члана 26. Закона.

Конкуренцијски савјет је узео у обзир и одредбе Закона о здравственом осигурању („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 30/97 и 7/02) те Закона о здравственој заштити, Одлуке о оснивању ЗЗО, Правилника о одређивању висине veleпродајне и малопродајне марже лијекова (“Службене новине ФБиХ”, бр. 40/02, 50/02, 15/06 9/08).

3. Релевантно тржиште

У складу са чланом 3. Закона и чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште се одређује као тржиште одређених производа који су предмет обављања дјелатности привредних субјеката на одређеном географском подручју.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта у производном смислу, релевантно тржиште обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјенивим, под прихватљивим условима, имајући у виду нарочито њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Релевантно тржиште услуга предметног поступка је утврђено као тржиште издавања лијекова на рецепте осигураним особама на терет Завода здравственог осигурања.

Према одредби члана 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата цијелу или дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекат дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Слиједом наведеног, релевантно тржиште предметног поступка је тржиште издавања лијекова на рецепте осигураним особама на терет Завода здравственог осигурања на подручју Унско-санског кантона.

4. Поступак по Захтјеву за покретање поступка

Подносилац захтјева, као разлог за подношење Захтјева наводи:

- да је Удружење основано и регистровано код Министарства правде ФБиХ Рјешењем број: 04-05-2-736/08 дана 26.05.2008. године;
- да су чланице Удружења апотеке основане приватним капиталом (у даљем тексту: приватне апотеке) чија је регистрована дјелатност обављање апотекарске дјелатности;
- да на подручју Унско-Санског кантона апотекарску дјелатност обављају и Јавна Установа Градска апотека Велика Кладуша и Јавна Установа Градска Апотека Босанска Крупа, апотеке које су основане државним капиталом;
- да приватне апотеке на темељу уговора са Заводом издају лијекове које се преписују на терет средстава обавезног здравственог осигурања;
- да су Уговорима о пружању фармацеутских услуга осигураницима Унско-Санског кантона (у даљем тексту: Уговори) између приватних апотека и Завода, наметнуте одредбе које имају за последицу спречавање, ограничавање и нарушавање тржишне конкуренције тако што су директно утврђене продајне цијене које су испод производне цијене, односно испод нивоа трошкова, наметање пословног партнера-добављача, наметање висине цијене издавања лијекова на рецепт, уз наметање додатних обавеза које по својој природи и трговачким обичајима нису у вези са предметом спораума;
- да је Завод наметнуо своје учешће у закључивању Уговора при регулисању и одабиру добављача који као последице имају успостављање ограничења везана за извор снабдијевања апотека, ограничавање тржишне слободе, пословне одлуке и пословне оријентације у избору веледрогерија наметањем својих захтјева, ускраћујући при томе апотекама могућност уговарања рабата, марже и свега што прати трговину и трговачке односе;
- да иако је цијена рада-услуга одређена прописом као економска категорија у облику марже, као и њена висина 25% (Правилник о измјенама правилника о одобравању висине велепродајне и малопродајне марже лијекова, „Службене новине ФБиХ“ бр. 15/06), умјесто тога Завод уводи у Уговору фиксну категорију у облику „накнаде“, која се мјери искључиво рецептима. Наметањем овакве уговорне одребе Завод је увео фиксну непромјењиву категорију у облику накнаде којом су апотеке искључене из системског и редовног тржишног начина пословања;
- да су спорни сљедећи чланови Уговора:

- *чланом 2.* наметнута је обавеза приватним апотекама - чланицама Подносиоца захтјева којом се обавезују да набављају лијекове од добављача унапријед одабраног од стране Завода;
- *чланом 11.* наметнута је одредба којом се одређује цијена услуге за издавање лијекова на рецепт од 1,30 КМ без ПДВ-а по реализираном рецепту а ставом (3) овог члана наметнута је обавеза да ће апотека своја потраживања за извршене фармацеутске услуге по основу испоручене фактуре наплатити од Завода у року од 90 дана;
- *чланом 13.* наметнута је обавеза апотекама да ће заводу испоставити фактуру за испоручене лијекове, посебно за сваког уговореног добављача, те ће на основу испостављене фактуре према Заводу уступити потраживање добављачу закључивањем Уговора о цесији.

Конкурнцијски савјет је на основу навода из Захтјева и достављене документације, оцијенио да повреде Закона, на које Подносилац захтјева указује, није могуће утврдити без провођења поступка, те је, у складу са чланом 32. став (2) Закона, донијело Закључак о покретању поступка дана 25.06.2015. године, акт број: 03-26-3-043-7-П/14 (у даљем тексту: Закључак).

У складу са чланом 33. Закона, Конкурнцијски савјет је Захтјев и Закључак доставио на одговор Заводу, дана 30.06.2015. године актом број: 03-26-3-043-11-П/14.

Завод је тражио од Конкурнцијског савјета продужење рока за доставу одговора на Захтјев и Закључак поднеском број: 03-26-3-043-13-П/14 за примљеног дана 05.08.2015. године.

Завод је доставио одговор Конкурнцијском савјету у којем у битном наводи:

- да је Завод закључио уговоре са апотекама на подручју Унско-Санског кантона, без обзира на поријекло оснивачког капитала (приватне и јавне) и облик организовања уговара пружање фармацеутских услуга осигураним лицима, односно издавање лијекова са Листе лијекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања;
- да су Уговори чије су одредбе предмет Захтјева за покретање поступка истекли, односно њихово важење и примјена је престала закључно са 31.01.2015. године;
- да је почетком мјесеца фебруара 2015. године завод након проведене процедуре закључио уговоре са свим апотекама са подручја Унско-санског кантона које су за истим исказале интерес и испуниле постављене услове (закључени уговори са 35 апотека, међу којима се налазе и све апотеке из Захтјева за покретање поступка Подносиоца захтјева);
- да су Уговори који се закључују између Завода и апотека типски те су израђени на основу Модела из Јединствене методологије коју доноси Управни одбор Завода здравственог осигурања и реосигурања Ф БиХ;
- да је Одлуком о листи лијекова из обавезног здравственог осигурања у Ф БиХ јасно одређено који лијекови се могу прописивати и издавати на терет средстава обавезног осигурања, те су прописане и тачно одређене цијене тих лијекова. По основу донесених листа лијекова Завод је кроз поступак јавне набавке закључивао уговоре са добављачима (велепрометници лијековима) који су имали обавезу лијекове са листе којима су у могућности прометовати (у складу с ауторизацијом и овлашћењима произвођача или њихових заступника, као и дозволама Агенције за лијекове и медицинска средства БиХ) уредно и благовремено испоручивати у уговорне апотеке

Завода на подручју Унско-санског кантона. Цијене лијекова које се налазе на Листи лијекова су обавезујуће за здравствене установе, заводе, произвођаче, veleпрометнике и апотеке, те као такве не могу бити предмет регулисања уговором чак ни кроз поступак набавке. Уговорне апотеке су имале обавезу лијекове са Листе наручивати путем добављача са којима је Завод закључио уговор, а који су сходно претходно проведеној процедури од стране Завода, испунили све тражене увјете и прихватили све елементе прописане Листом лијекова, укључујући и цијену лијекова, начин и рок испоруке и др. Када је у питању одабир veleпрометника лијековима, у уговорима који се примјењују од фебруара 2015. године с апотекама нису одређени veleпрометници од којих апотеке могу поручивати лијекове, већ је исто остављено на избор свакој апотеци појединачно, али уз услов да одабрани veleпрометник посједује одговарајуће дозволе и рјешења издата од стране Агенције за лијекове и медицинска средства БиХ, као и да има одговарајуће овлаштење од произвођача или његовог заступника да може прометовати и издавати његове лијекове (члан 2.)

- да се Јединственом методологијом коју је утврдио Завод здравственог осигурања и реосигурања Ф БиХ ближе утврђују критеријуми и мјерила који представљају обавезни минимални полазни основ за уговарање пружања услуга здравствене заштите с циљем уједначавања услова кориштења здравствене заштите из обавезног здравственог осигурања, као и закључивања уговора између надлежних завода здравственог осигурања и здравствене установе. Саставни дио јединствене методологије је и Модел уговора о пружању фармацеутских услуга осигураним лицима кантона. Јединственом методологијом је прописано да ће Завод за издавање лијекова на рецепт уговорној апотеци плаћати накнаду у висини од најмање 1 КМ по сваком рецепту. Износ накнаде прописан Јединственом методологијом је минималан, те кантонални заводи могу утврђивати накнаду у вишем износу од прописане. Слиједом наведеног, Управни одбор Завода здравственог осигурања Унско-Санског кантона је за 2014. годину утврдио накнаду апотекама у висини од 1.30 КМ без ПДВ-а за сваки реализирани рецепт. Приликом закључивања уговора са апотекама Завод примјењује Јединствену методологију, односно Модел уговора. Чланом 15. Модела уговора прописано је да се за издавање лијекова на рецепт утврђује накнада по рецепту и да се односи на све рецепте без обзира да ли лијек који се издаје Завод плаћа у цијелости или дјелимично. Правилником о измјенама правилника о одређивању висине veleпродајне и малопродајне марже лијекова прописано је да износи максимално 25% на набавну цијену лијека, односно да може бити и нижа од наведене. Износ накнаде од најмање 1,00 КМ, односно 1,30 КМ (како је утврђено у Унско-санском кантону) по реализованом рецепту, када се исказе у процентуалном износу увијек ће представљати износ до 25%, а у неким случајевима и више. Чланом 20. модела уговора прописано је да се Завод обавезује да ће испостављену фактуру платити у року од 90 дана. Исту одредбу је и овај Завод примјенио приликом закључивања уговора са апотекама у Унско-Санском кантону, при томе не сматрајући да постоји нешто спорно по питању уговарања и одређивања рока плаћања уговорних страна, нити са аспекта Закона о облигационим односима нити Закона о конкуренцији те да рок плаћања представља један од обавезних елемената сваког уговорног односа. Уговором је одређен максималан број дана за плаћање фактуре (90 дана), те исти може бити и мањи од наведеног. Плаћање фактура Завод у највећем броју случајева извршава далеко прије уговореног најдужег рока а у складу са финансијским могућностима Завода (члан 11.)
- да је између апотека и Завода уговорено да ће апотека Заводу испостављати фактуру за испоручене лијекове, посебно за сваког уговорног добављача, те на основу испостављене фактуре према Заводу, цесијом уступити своје потраживање добављачу. Уговорне апотеке лијекове су наручивале од уговорних добављача који су им том приликом испостављали фактуру за испоручене лијекове. Уговорне апотеке ће на мјесечном нивоу испостављати фактуре Заводу посебно за сваког добављача. Дакле,

апотеке дугују добављачу, а Завод апотекама. Наведени круг потраживања затвара се закључивањем уговора о цесији између Завода, апотеке и добављача, при чему апотека своја своја потраживања од Завода уступа добављачу, Завод плаћа добављачу и на тај начин измирује обавезу апотеке према добављачу (члан 13.).

На основу наведеног Завод сматра да се предметним уговором и његовим одредбама не крши Закон о конкуренцији, нити се било којом његовом одредбом или радњом Завода ограничава, спрјечава или нарушава тржишна конкуренција у смислу Закона о конкуренцији.

5. Усмена расправа

Будући да се ради о поступку са странкама са супротним интересима, Конкуренцијски савјет је заказао усмену расправу, у складу са чланом 39. Закона, дана 30.09.2015. године (позив достављен актом број: 03-26-3-043-17-II/14 и број: 03-26-3-043-18-II/14 од дана 10.09.2015. године).

Усмена расправа одржана је у сједишту Конкуренцијског савјета уз присуство адвоката Делић Суље и Делић Мерсике, пуномоћника Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни и пуномоћника Завода здравственог осигурања Унско-санског кантона Мулалић Амела.

Пуномоћник Подносиоца захтјева изјаснио се да остаје код навода из Захтјева и у расправи је у битном изјавио сљедеће:

- да су чланице Подносиоца захтјева биле приморане закључити уговоре са противником подносиоца захтјева који представљају забрањени споразум у смислу Закона о конкуренцији;
- да су им наметнуте уговорне одредбе које представљају нарушавање основних механизма тржишне економије;
- да су им наметнуте нелојалне продајне цијене те им је наметнута примјена различитих услова за исту врсту послова;
- да је противник подносиоца захтјева узео маржу, наметнуо обавезу закључивања цесије као и одабир добављача веледрогерије.

Пуномоћник Завода изјаснио се да у потпуности остају код одговора на Захтјев и у битном наводе сљедеће:

- да су наведеном листом лијекова прецизно утврђене цијене сваког лијека који се издаје на терет обавезног здравственог осигурања, те да је истом одлуком прописано и да су те цијене обавезујуће за здравствене установе, Заводе, произвођаче, велепрометнике и апотеке;
- да Завод у цјелости сноси трошкове набавке лијекова са листе лијекова, те поред тога сноси и трошкове накнада апотекама за издате лијекове са те листе;
- да су Уговори који су предмет Захтјева истекли и престали с примјеном закључно са 31.01.2015. године;
- Да су уговорним односима са Заводом све апотеке у једнаком статусу, без обзира да ли је њихов оснивачки капитал јавни или приватни.

На усменој расправи усвојен је захтјев Подносиоца захтјева о финансијском вјештачењу а који би се односио на анализу финансијских показатеља пословања чланица подносиоца захтјева за прво полугодиште 2015. године, те укључујући и показатеље по основу одобреног рабата од стране добављача израчуна процентуално, а по могућности рачунски износ рабата и марже за вријеме док су чланице подносиоца захтјева пословале са наметнутом одредбом о добављачу и унапријед одређеном добављачу и цијени лијека без могућности уговарања рабата.

Накнадним Закључком о вјештачењу донесеним од стране Конкуренцијског савјета дана 24.11.2015. године под бројем: 03-26-3-043-26-II/14 вјештаком се одређује Дервишевић Јасминко, стални судски вјештак из Бихаћа, Ешрефа Ковачевића 15, 77000 Бихаћ којем је дат рок од 20 дана за доставу налаза.

Имајући у виду напријед наведене чињенице, рок који је остављен за доставу налаза финансијског вјештачења као и чињеницу да се у предметном случају ради о осјетљивим тржиштима, Конкуренцијски савјет је оцијенио да неће бити у могућности донијети рјешење о утврђивању забрањеног споразума у року од шест мјесеци како је прописано чланом 41. Закона о конкуренцији, па је рок за доношење коначног рјешења продужио за додатна 3 (три) мјесеца у смислу члана 41. став 2) Закона о конкуренцији (акт број: 03-26-3-043-30-II/14 од 09.12.2015. године).

Обзиром да се ни до момента писања овог Рјешења исти није очитовао по овом питању, такав налаз се неће ни узимати у обзир.

6. Утврђено чињенично стање и оцјена доказа

Члан 4. став (1) Закона прописује да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричит и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката који за циљ и последицу имају спречавање, ограничавање и ли нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на:

- а) директно или индиректно утврђивање куповних и продајних цијена или било којих других трговачких услова;
- б) ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања;
- ц) подјелу тржишта или извора снабдијевања;
- д) примјену различитих услова за идентичне трансакције са другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију;
- е) закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези са предметом споразума.

Став Конкуренцијског савјета у вези кршења одредби Закона на које Подносилац захтјева указује, преузет је из Рјешења Конкуренцијског савјета број: 05-26-2-039-75-II/13 од 25.09.2014. године у предмету покренутом по Захтјеву за покретање поступка Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни Сарајево против Владе Кантона Сарајево и Завода здравственог осигурања Кантона Сарајево како слиједи:

Чланом 11. Уговора за издавање лијекова на рецепт у складу са Одлуком о листи лијекова који се прописују и издају на терет средстава Завода, као и начину њиховог прописивања и издавања утврђена је накнада од 1,30 КМ без ПДВ-а по реализираном рецепту. Конкуренцијски савјет је увидом у закључене Уговоре утврдило да је чланом 11. утврђена накнада у износу од 1.30 КМ без ПДВ-а *једнака како за приватне тако и за јавне апотеке.*

Правилник о измјенама правилника о одређивању висине малопродајне и veleпродајне марже лијекова у члану 1. прописано је, између осталог, да малопродајна маржа лијекова у апотекама износи максимално до 25% на набавну цијену лијека из чега произилази да *прописана маржа није одређена фиксно (25%), него је одређена горња граница (до 25%), тако да малопродајна маржа може бити и нижа од тог процентуалног износа.*

Иако малопродајна маржа и накнада за издавање лијека на рецепт нису исте категорије, Подносилац захтјева их поистовјећује. Посматране у том односу, произилази да ће износ накнаде од 1,30 KM без ПДВ-а по реализованом рецепту, када се исказе у процентуалном износу увијек представљати износ до 25 %.

У вези са одредбама из члана 2. Уговора и оцјене да ли иста представља забрањени споразум из члана 4. Закона, Конкурентијски савјет је у току поступка утврдио да *апотеке, и јавне и приватне, имају право набављати лијекове од сваке веледрогерије која је уредно регистрована за промет лијекова на велико на територији Босне и Херцеговине, као и да је однос између приватне апотеке и веледрогерије питање пословних односа неовисних привредних субјеката.*

Завод је провео поступак јавних набавки у складу са регулативом у 2014. години и одређене су веледрогерије (добављачи) од којих су набављани лијекови. У 2015. години, односно почетком мјесеца фебруара, Завод је након проведене процедуре закључио уговоре са свим апотекама са подручја Унско-санског кантона које су за истим исказале интерес и испуниле постављене увјете. Уговори за 2015. годину закључени су са 35 апотека, међу којима се налазе и све апотеке из Захтјева за покретање поступка Завода.

Подносилац захтјева даље наводи да је Уговором наметнут рок плаћања лијекова од стране подносиоца захтјева према добављачима, веледрогеријама од 90 дана уз додатне обавезе закључења Уговора о цесији, Конкурентијски савјет јесте утврдио да је чланом 13. предметних Уговора било уговорено да аптека своје обавезе за лијекове према добављачима плаћа у договореном року од 90 дана, али и да настале обавезе апотеке према веледрогеријама може извршити и Завод директно закључивањем појединачних уговора о цесији.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, као и чињеницу да је *цесија легитимно уступање потраживања у складу са Законом о облигационим односима, прописана могућност таквог уговора само по себи не представља кршење одредби Закона.*

На основу овако утврђеног чињеничног стања, Конкурентијски савјет је оцијенио да Завод описаним понашањем није спрјечавао, ограничавао или нарушавао тржишну конкуренцију у смислу члана 4. став (1) тачке а), б), ц), д) и е) Закона.

У погледу утврђивања цијене или других трговачких услова у смислу члана 4. став (1) тачке а) Закона, Конкурентијски савјет је утврдио да је висина накнаде одређена Одлуком о листи лијекова, коју доноси Влада, да је овако одређена и утврђена висина накнаде једнака за све који желе бити дио мреже уговорних апотека, при чему *нити једна аптека није обавезна бити дио мреже уговорних апотека и издавати лијекове на рецепт уз утврђену накнаду, већ је то ствар процјене сваког субјекта жели ли под тим условима пословати са Заводом.*

Такођер у погледу постојања повреде из члана 4. став (1) тачке б) Закона која подразумијева ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања, односно повреде из члана 4. став (1) тачке ц) Закона односно подјеле тржишта или извора снабдијевања, Конкурентијски савјет је утврдио да не постоје радње које би указивале на постојање повреде ових законских одредби.

У складу са изложеним а на основу сваког доказа посебно и свих доказа заједно као и на основу резултата цјелокупног поступка, Конкуренцијски савјет је утврдио да Завод наведеним Уговорима није спријечио, ограничио и нарушио тржишну конкуренцију на тржишту издавања лијекова на рецепт завода здравственог осигурања Унско-Санског кантона те закључивање истих не представљају забрањени споразум у смислу члана 4. став (1) тачка а), б), ц), д) и е) Закона па је сходно томе одлучено као у диспозитиву овог Рјешења.

У току поступка Подносилац захтјева није успио доказати да је Завод својим дјеловањем учинио забрањени споразум из члана 4. став (1) Закона који се односи на а) директно или индиректно утврђивање куповних и продајних цијена или било којих других трговачких услова, б) ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања, ц) подјелу тржишта или извора снабдијевања, д) примјену различитих услова за идентичне трансакције са другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију и е) закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези са предметом споразума из Закона о конкуренцији.

8. Трошкови поступка

Подносилац захтјева је поднио дана 04.02.2016. године, захтјев за накнаду трошкова поступка (поднесак број:03-26-3-043-37-Ш/14) који се састоји од сљедећих трошкова: 1) Подношење захтјева од 08.04.2015. године - 820,00 КМ; 2) Приступ усменој расправи од 30.09.2015. године – 820,00 КМ; 4) Поднесак Подносиоца захтјева од 07.10.2015. године – 820,00 КМ и 5) административна такса на захтјев – 1000 КМ што са урачунатим ПДВ-ом износи 4.123,90 КМ.

Чланом 108. став 1) Закона о управном поступку је прописано да у рјешењу којим се поступак завршава орган који доноси рјешење одређује ко сноси трошкове поступка, њихов износ и коме се и у ком року имају исплатити, а чланом 105. став 2) истог Закона је прописано да када у поступку учествују двије или више страна са супротним интересом, страна која је изазвала поступак, а на чију штету је поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су настали у поступку.

У складу са наведеним одбија се захтјев за накнадом трошкова поступка поднесен од стране Удружења/Удруге приватних апотека/љекарни, Колодворска 11а, 71000 Сарајево, као неоснован па је сходно томе одлучено као у диспозитиву овог Рјешења.

10. Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначно и против истог није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно, објаве овог Рјешења.

Предсједница

мр. Аријана Регода-Дражић